

Rosa legt bloemen bij het monument namens de leerlingen. FOTO ROB OOSTWEGEL

OORLOG

Delimburger 17-10-2020

Laat leerlingen het verhaal vertellen

Hoe zorg je ervoor dat de oorlogsverhalen niet verloren gaan? Op die vraag hebben ze in Beek een antwoord gevonden door ze te laten vertellen door leerlingen.

BEEK
DOOR PAUL DOLHAIN

Op 14 oktober 1943 stortte een Amerikaanse B-17 bommenwerper met een tienkoppige bemanning neer aan de Bourgognestraat in Beek. Vier militairen sneuvelden, zes andere werden krijgsgevangen genomen. Een van hen was Robert Folk. Jarenlang hield hij het verhaal over die ene vlucht voor zich, tot zijn kleinzoon hem er in 1999 naar vroeg voor een werkstuk op school. Pas toen kwam het verhaal voor het eerst naar buiten. Anderhalve maand later, op 23 oktober 1999, overleed Folk. Op 16 oktober 2020 staan de leer-

lingen van groep 8 van basisschool De Bron uit Neerbeek bij het vliegeniersmonument. „Groep 8 heeft het monument geadopteerd”, vertelt Jos Eggen voorzitter van Stichting Herdenking Oorlogsslachtoffers Beek. „Ieder jaar leiden zij de herdenkingsbijeenkomst en vertellen zo het verhaal voort, net als de kleinzoon van Robert Folk dat in Amerika doet.”

Fruitbomen

In de wei bij het monument staan tien fruitbomen ter ere van de tien bemanningsleden. Aan elke boom hangt een foto van één van hen, met daarnaast een Amerikaanse en Nederlandse vlag. Even na 13.00 uur is het stil en

start Gregory de herdenking, waar namens de gemeenteraad ook burgemeester Van Basten en wethouder Van Es bij aanwezig zijn. Een bijzondere herdenking.

Rozen

Zo vertellen Rune en Ninthe het zelfgeschreven verhaal *Bam*, waarin ze op eigen wijze de laatste momenten en gedachten van de vlucht beschrijven. Er worden rozen bij iedere fruitboom gelegd en er klinkt muziek van Rihanna en Adele, „omdat deze muziek zowel tekstueel als muzikaal goed past bij het verhaal van Folk”, vertellen Veerle en Sterre. De minuut stilte duurt ook exact zestig seconden, omdat ceremoniemeester Gregory de tijd

scherp in de gaten houdt op zijn mobieltje. Het geheel is zo indrukwekkend dat burgemeester Van Basten besluit haar uitgewerkte tekst te laten voor wat het is om in plaats daarvan haar bewondering uit te spreken richting de leerlingen.

En dan is er nog het verhaal van Gwen. Ze leest een passage voor uit het boek *Oorlogsgeheimen* van Jacques Vriens, waarin een kind naar buiten wil lopen om te kijken naar een neergestort vliegtuig, maar dat niet mag van haar moeder. Met de zin „Tsss, de volwassenen doen net alsof de oorlog alleen iets voor hun is” krijgt ze de lachers op de hand. In Beek is dat namelijk absoluut niet het geval.